

Móra Ferenc: Mese a kis gidóról

Hol volt, hol nem volt, kristálpatak mellett volt egyszer egy gyöngyliget, abban a gyöngyligetben volt egy ezüst fa, annak az ezüst fának rengő-ringó ágán volt egy aranytollú madár, annak az aranytollú madárnak volt egy nagyon okos íródiákja, az a nagyon okos íródiák mindig ott ült a fa alatt aranyos

karszékben, előtte volt egy nagy könyv, abba a nagy könyvbe mind beleírta, amit az az aranytollú madár dalolt.

Itt van az a könyv éppen a kezemben. Elmondok nektek belőle egy szép mesét a kis gidóról.

Nagyon szerette ezt a kis gidót az édesanyja, az öreg kecske, mert ez az egyetlen fia volt csak. Féltette még a fúvó szélről is, friss hajnali harmatban fürdette meg minden reggel, fehér rózsalevél-törülközővel törülgette gyöngy arcocskáját, pillangós mezőről selyemfüvet hordott neki, ezzel etetgette. Úgy szerette, hogy ki se lehet azt mondani. Nem is hívta másképp, mint drága szemefényének, édes cukrocskájának.

Varrt neki szivárványszín labdát s labdázgattak együtt kerek erdő szélén, mert majd el is felejtettem mondani, hogy ott laktak zöld fák között, fehér kis kunyhóban. Hozott neki a vásárról füttyölős lovat, kerekest. Húzogatta, vonogatta a kis gidó, nagy öröme telt benne. Jávorfából metszett ágat, csinált belőle furulyát s megtanította furulyázni. Olyan szép nótákat fújdogált el rajta a kis gidó, hogy a mókusok mind otthagyták a mogyorót, fáról fára szökdelve mind odamentek a fehér kis kunyhóhoz hallgatni a furulyaszót. Még a pintyőke is, a rigó is szívesen hallgatta.

Mind azt mondták, hogy a kis gidó szebben tud furulyázni, mint a juhászbojtár a napsütötte halmon. Azt a nótát is tudta, hogy:

- Zöld erdőben, sík mezőben, Lakik egy madár.

Kék a lába, zöld a szárnya, Jaj, de szépen jár!

Édesanyja, az öreg kecske nem tudott hova lenni örömében. Ezerszer is megcsókolta; ahova csak lépett a kis gidó, virágot szórt az útjára.

- Me-e-e! - szólalt meg egyszer a kis gidó, fejét az öreg kecske fejére hajtva. - De jó is vagy te, édes anyuskám! Úgy szeretsz te engem, mint a galamb a tiszta búzát!

- Me-e-e, rubintocskám, gyémánt csillagocskám! Hogyne szeretnék, mikor olyan szófogadó, engedelmes kis gidó vagy. Légy is az mindig, akkor megáld az Isten. Most pedig elmegyek pillangós mezőre füvet szedni. Elfogyott az elemózsiánk. Zárd be jól az ajtót, be ne eressz senkit, akárhogy zörget, mert hátha a nagyfogú farkas jön és elvisz a barlangjába. Hallod-e, hogy ordít most is a sötét erdőben? Itt terem, hízelgő szavakkal kér, hogy bocsád be, de be ne eressz.

Elment az öreg kecske. A kis gidó jól bezárta az ajtót és elgondolkozott azon, amit édesanyja mondott. Egyszer csak kopogtat a nagyfogú farkas. Szelíd, szép szavakkal beszél be kívülről:

- Gidócskám, gidócskám, tubicám, kincsecském,
Rózsafán született kedves kicsi kecském!
Eressz be, bocsáss be, aranyos szép szentem!
Zöld erdőben fehér gyöngyvirágot szedtem.

De a kis gidó nem hitt a mézes-mázos szónak. Édesanyja intése csengett a fülébe. Nem nyitotta ki az ajtót.

A nagyfogú farkas a fejét csóválja, kerül-fordul egyet a megint csak kopogtat:

- Gidócskám, gidócskám, gyönyörű madárcám,
Fürge kis halacskám, gyöngye violácskám!
Eressz be, bocsáss be, tudom, örülsz mostan,
Arany skatulyába sárga cukrot hoztam.

Beszélhetett a koma akármilyen szépen, a kis gidó csak nem bocsátotta be, mert a fülébe csengett az édesanyja intése.

A nagyfogú farkas újra csak a fejét csóválja, kerül-fordul kettőt-hármat s megint csak visszatér:

- Gidócskám, gidócskám, gerlicém, mókuskám,
Csillagom, rubintom, angyalom, babuskám!

Eressz be, pántlikát hoztam a nyakadba,

Szép piros pántlikát, ezüst csengő rajta.

Hiába volt minden kísértés. Azokra a hízelgő szép szavakra, aranyos ígéretekre nem nyílt meg az ajtó, mert a kis gidónak csak az édesanyja intése csengett a fülébe mindig.

A nagyfogú farkas haragosan morogta magában: "Lám, lám, ennek a kis gidónak több esze van, mint gondoltam. Bizonyosan megtanította az édesanyja, annak fogadja így a szavát."

Nem is próbálta meg többször, nekiiramodott az erdőnek. Ideje is volt elillanni, mert az öreg kecske hazafelé jöttében megtudta, hogy mi történt. Szaladt egyenesen a vadász bácsihoz, akinek jó puskája volt, aki a kecske családot nagyon szerette.

Mikor zöld fák között, a fehér kis kunyhóhoz értek, a nagyfogú farkasnak már híre, hamva se volt; de azért a vadász csak nem nyugodott addig, míg a nagyfogú komát meg nem találta a bokrok közt.

- Bum, bum, koma, jó napot! - szólt a puska jó nagyot, de a farkas nem adta vissza a köszöntést, mert nyikkanni se tudott már.

Bezzeg volt aztán nagy vígság. A kis gidó édesanyja nyakába borult, sírt-rítt örömében. Az öreg kecske ezerszer is megcsókolta szófogadó fiacskáját. Mindjárt meg is fürdette friss hajnali harmatban, fehér rózsalevél-törülközővel törülgette gyöngé orcáskáját, pillangós mezőről hozott selyemfűvel etetgette.

A kis gidó aztán elővette jávorfurulyáját, olyan szép nótákat fújdogált el rajta, hogy a mókusok mind otthagyták a mogyorót, odamentek hallgatni a furulyaszót. A pintyőke is, a rigó is hallgatták s minden nóta után ezt dalolgatták:

- Éljen soká a gidó!

Nincsen tovább. Vége a mesének. Aki szebbet tud, mondjon szebbet. Majd megírom az íródiáknak, az íródiák meg majd megírja az aranytollú madárnak.

1. Válaszolj röviden az alábbi kérdésekre:

Hol volt a Gyöngyliget?

Milyen állatról szól a mese?.....

Mivel törölgette az öreg kecske a kis gidó arcocskáját?

Minek hívta a kis gidót az édesanyja?

Milyen játékot varrt neki?

Hol lakott a ksigidó az édesanyjával?.....

Milyen fából készítették furulyát?

Mit mondott a kis gidó, hogyan szereti őt az édesanyja?

Hová ment az öreg kecske füvet szedni?.....

Mit csinált a nagyfogú farkas az ajtón?.....

A kis gidó kinyitotta a farkasnak az ajtót?.....

Hol találta meg a vadász a nagyfogú komát?.....

12 pont

2.Egészítsd ki a mondatokat a következő szavakkal:

ezerszer, szebbet, könyv, volt, egyetlenegy, kísértés, kerül-fordul, lovat, szemefényének, Édesanyja, pintyőke

1.Itt van ez a éppen a kezemben.

2.Nagyon szerette ezt a kis gidót az édesanyja, az öreg kecske, mert ez azfia volt csak.

3.Nem is hívta másképp, mint drága, édes cukrocskájának.

4.Hozott neki a vásárról fütyülős, kerekest.

5.Még ais, a rigó is szívesen hallgatta.

6., az öreg kecske nem tudott hova lenni örömében.

7.A kis gidó jól bezárta az ajtót és azon, amit édesanyja mondott.

8.A nagyfogú farkas a fejét csóválja, egyet s megint csak kopogtat.

9. Hiába volt minden

10.Bezzeg aztán nagy vígság.

11. Az öreg kecske is megcsókolta szófogadó fiacskáját.

12. Aki tud, mondjon szebbet.

12 pont.

3.A mesében szereplő állatokra kell ráismerni a találós kérdésekben. Írd a találós kérdések alá melyik állatot rejtik!

1. Ágról ágra, fákról fára
Fürgén, vígan szökkenek,
Ám legvígabb akkor vagyok,
Hogyha diót törhetek.
Szeretem a mogorót is,
A rügyet is megeszem!
Találjátok ki gyerekek,
Hogy mi lehet a nevem!

Ki az?

2.Erdőn oson, völgybe vág,
füle szőrös, foga bárd.
Áldozata számos,
erdei mészáros.

Ki az?

3. Istálló a lakása,
Asztala a jászola,
A sörényét meg-megrázza,
Rányerít a friss szénára.

Ki az?

4. Kedvelem a zsenge füvet,
lágy akár a selyem.
Mek-mek, én csak annyit
mondok:
kóstold meg a tejem.

Ki az?

5. A lusta egész nap azt várja,
Hogy sülvé repül a szájába,
Mint a tojó, mondják rája,
Ki tipeg-topog egyfolytába.

Ki az?

5 pont

**4. Rajzolj le egy részletet a meséből, ami a legjobban tetszett Neked!
A rajzot A4-es papírra készítsd, lehetőleg filctollal és színesceruzát használj.
Írdd rá a neved és az osztályt is.**

10 pont

Összesen: 39 pont

**Beküldési határidő:
2025. június 02!**

Jó szórakozást kívánunk!